

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ตามการรับรู้ของครูภาษาไทยและนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิค สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาไทย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ตามการรับรู้ของครูภาษาไทยและนักเรียน ในด้านจุดมุ่งหมายของวิชา เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสริมหลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหนังสือ เอกสาร ตำรา หลักสูตร วารสาร สิ่งตีพิมพ์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยเทคนิค จากนั้นได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด เพื่อถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ในวิทยาลัยเทคนิค แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่งเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบตรวจคำตอบและแบบเติมคำ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยเทคนิค ใช้คำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะใช้แบบสอบถามปลายเปิดให้ตอบโดยเสรีตามหัวข้อที่กำหนดให้ แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับครูภาษาไทย 10 คน นักเรียน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จากนั้นนำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร คือ ครูภาษาไทยในวิทยาลัยเทคนิค 108 คน และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 540 คน ได้แบบสอบถามคืนจากครูภาษาไทย 88 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.48 จากนักเรียนจำนวน 510 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.44

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 การเรียนการสอนภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามการรับรู้ของครูภาษาไทยและนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิค วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอข้อมูลในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ในรูปตารางประกอบความเรียง ส่วนตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อมูลแบบเปิดโอกาสให้ตอบโดยเสรี นำเสนอในรูปความเรียงตามลำดับความถี่

สรุปผลการวิจัย

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นหญิงมีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาไทย มีประสบการณ์ในการสอน 11-15 ปี จำนวนชั่วโมงที่สอน 21-25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครูภาษาไทยส่วนใหญ่สอนเฉพาะวิชาภาษาไทย มีส่วนน้อยที่สอนวิชาอื่น ๆ ด้วย นอกจากงานด้านการสอนแล้วครูภาษาไทยยังต้องปฏิบัติงานในหน้าที่อื่นด้วย และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยหรืออบรมเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย

2. นักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 15-17 ปี เรียนอยู่ในสาขาวิชาช่าง-อุตสาหกรรม ต้องการออกไปประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ผลการเรียนวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ตามการรับรู้ของครูภาษาไทยและนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิค สรุปผลได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของวิชา

เมื่อพิจารณา โดยส่วนรวมทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นด้วยมากกับจุดมุ่งหมายของวิชา เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ ข้อที่ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นด้วยมาก เป็นอันดับแรกคือ ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และการศึกษาด้านวิชาการและงานอาชีพ

2. เนื้อหาวิชา

2.1 การใช้ภาษาไทย (ฟัง พูด อ่าน เขียน)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นด้วยมากกับ เนื้อหา วิชาการใช้ภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่ทั้งครูภาษาไทยและนักศึกษาเห็นด้วยมาก เป็นอันดับ แรกคือ เนื้อหาวิชาภาษาไทยนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน ส่วนในเรื่องของการกำหนด เนื้อหาวิชา การใช้ภาษาไทยพอเหมาะกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ครูภาษาไทยเห็นด้วย น้อย แต่นักเรียนเห็นด้วยมาก

2.2 หลักภาษาไทย

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครูภาษาไทย และนักเรียนเห็นด้วยมากกับ เนื้อหา วิชาหลักภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมาก เป็นอันดับ แรกคือ เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน ส่วน ในเรื่องของการกำหนดเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยพอเหมาะกับ เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ครู ภาษาไทยเห็นด้วยน้อย แต่นักเรียนเห็นด้วยมาก

2.3 วรรณคดี

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นด้วยมากกับ เนื้อหา วิชาวรรณคดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมากคือ เนื้อหาวิชา วรรณคดีไทยช่วยให้เกิดความรักและทรวงแทนในความเป็นไทย

3. กิจกรรมการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนมีความ เห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เห็นว่ามีการปฏิบัติดีน้อย ข้อที่ครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นว่ามี การปฏิบัติมากคือ ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเมื่อเรียนจบบทเรียน ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ามี การปฏิบัติดีน้อยคือ ครูเชิญวิทยากรมาบรรยายในบางบทเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทย เห็นว่า มีการปฏิบัติมากแต่นักเรียน เห็นว่ามี การปฏิบัติดีน้อย คือ ครูให้นักเรียนนำเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์และวารสารมาประกอบบทเรียน เรื่องการใช้ภาษาและ แสดงความคิดเห็น กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทย เห็นว่า มีการปฏิบัติดีน้อยแต่นักเรียน เห็นว่ามี การปฏิบัติมากคือ ครูให้นักเรียนอ่านทำนองเสนาะ

4. สื่อการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติ ด้านสื่อการเรียนการสอน เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่ครูภาษาไทย เห็นว่า มีการปฏิบัติมากแต่นักเรียนเห็นว่ามี การปฏิบัติ น้อยคือ ครูใช้หนังสือพิมพ์และวารสารประกอบการสอน ข้อที่ครู เห็นว่ามีการปฏิบัติ น้อยที่สุดและนักเรียนเห็นว่ามี การปฏิบัติ น้อยคือ ครูใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอน

5. การวัดและประเมินผล

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติ ด้านการวัดและประเมินผล เห็นว่า มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามีการปฏิบัติมากคือ ครูกำหนดคะแนน เป็นคะแนนงานระหว่างภาคเรียนและคะแนนสอบ ข้อเขียนปลายภาค ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามี การปฏิบัติมากคือ ครูทดสอบปลายภาคส่วนการวัดและ ประเมินผลที่ครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นว่ามีการปฏิบัติ น้อยคือ ครูวัดและประเมินผลจากการทำ กิจกรรมของนักเรียน เช่น การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ

6. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติใน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร เห็นว่ามีการปฏิบัติ น้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่ครูภาษาไทย เห็นว่า มีการปฏิบัติมากคือ จัดกิจกรรมในวันสำคัญทางวาระชาติ ส่วนนักเรียนเห็นว่าการเสริมหลักสูตรมีการปฏิบัติ น้อยทุกข้อ

ปัญหาและข้อ เสนอแนะ

ความคิดเห็นของครูภาษาไทยเกี่ยวกับปัญหาและข้อ เสนอแนะ

1. ปัญหาและข้อ เสนอแนะด้านจุดมุ่งหมายของวิชา

ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของวิชา ครูภาษาไทย เห็นว่า ไม่สามารถปฏิบัติตามจุดมุ่งหมาย ได้ทุกข้อ (31) จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับ เวลาเรียน (18) จุดมุ่งหมายไม่เหมาะสมกับ นักเรียนสายอาชีพ (14) จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา (11) ไม่สามารถสอน เน้นตาม จุดมุ่งหมายข้อใดข้อหนึ่งได้ (7)

ครูภาษาไทยให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนา ด้านจุดมุ่งหมายของ
วิชาภาษาไทย (28) ควรปรับจุดมุ่งหมายให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด (17)
ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับการเรียนวิชาชีพให้มากกว่านี้ (13) ครูภาษาไทยควรร่วม
กันกำหนดจุดมุ่งหมายให้ตรงกัน (10) ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา (8)
ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับเวลาเรียน (7)

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาวิชา

ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาครูภาษาไทยเห็นว่า เนื้อหาวิชามากเกินไปไม่เหมาะสมกับ
เวลาเรียน (27) ครูไม่ได้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนา เรื่อง เนื้อหาให้ เข้าใจตรงกัน (16)
ไม่มีคำราทหรือแบบเรียนให้โดย เฉพาะผู้สอนต้องค้นคว้าเอง (13) การแบ่งเวลาเรียนออก
เป็น 4 ภาคเรียน ทำให้เวลาเรียนมีน้อยสอนไม่จบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ (11) เนื้อหาไม่
ชัดเจนในบางบทเรียน (8) เนื้อหาไม่เหมาะสมกับนักเรียนสายอาชีพ (6)

ครูภาษาไทยให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มเวลาเรียนอีกอย่างน้อย 1 คาบ (29)
ควรจัดอบรมหรือสัมมนาครูภาษาไทยเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาของหลักสูตรใหม่ (16) ควรจัดทำแบบ
เรียนภาษาไทยตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (13) ควรเพิ่มเนื้อหา
วิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออก (11) ควรปรับปรุง เนื้อหาให้มีลักษณะช่วยผู้
นักเรียนเกิดความคิดและใช้วิจารณ์ญาณได้กว้างขวางกว่านี้ (7)

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนครูภาษาไทยเห็นว่า ไม่สามารถจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนได้เนื่องจากเวลาเรียนมีน้อย (26) ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอนได้เนื่องจากจำนวนนักเรียนแต่ละห้องมีมากเกินไป (17) การจัดชั่วโมงเรียนมักอยู่ในช่วง
บ่ายหรือค่ำไม่เหมาะที่จะจัดกิจกรรม (15) เนื้อหาไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอน (12) ผู้บริหารไม่ส่งเสริมการเรียนวิชานี้ให้ทัดเทียมกับการเรียนวิชาชีพ (9)

ครูภาษาไทยให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดอบรมหรือสัมมนา เพื่อให้ความรู้เรื่องการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน (40) ควรจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อ เป็น
แนวทางแก่ครูภาษาไทย (23) ผู้บริหารควรสนับสนุนการเรียนการสอนวิชานี้ให้มีความสำคัญ
ทัดเทียมกับวิชาชีพ (16)

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านสื่อการเรียนการสอน

ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนครูภาษาไทยเห็นว่า ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อการเรียนการสอนเนื่องจากมีชั่วโมงสอนมากและมีหน้าที่อื่นต้องรับผิดชอบด้วย (24) ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ผลิตสื่อในเรื่องงบประมาณ (18) ครูขาดความรู้ในเรื่องการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน (12) สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยให้ใช้สื่อการเรียนการสอน (11) หาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาได้ยาก (8) เวลาเรียนมีน้อยถ้าใช้สื่อจะทำให้การสอนช้าและไม่จบหลักสูตร (5)

ครูภาษาไทยให้ข้อเสนอแนะว่า ครูภาษาไทยควรร่วมกันผลิตสื่อการเรียนการสอน (28) ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เรื่องการใช้และผลิตสื่อแก่ครู (16) ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกรมอาชีวศึกษาควรส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างกว้างขวาง (11) วิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่งควรจัดงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนไว้ให้แน่นอน (7) ควรจัดห้องภาษาไทยโดยมีสื่อการเรียนการสอนให้พร้อม (6)

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผล ครูภาษาไทยเห็นว่า ไม่สามารถทำได้ทุกจุดมุ่งหมายของวิชา (32) ขาดเครื่องมือที่ดีในการวัดผล (18) ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผล (13) เวลาเรียนมีน้อยไม่สามารถวัดได้หลาย ๆ ครั้ง (11) นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการวัดและประเมินผล (8)

ครูภาษาไทยให้ข้อเสนอแนะว่า ควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิธี เช่น ให้ตอบคำถามปากเปล่าจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ (26) ควรจัดทำข้อสอบมาตรฐานโดยครูภาษาไทยร่วมกันจัดทำ (19) ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครูภาษาไทย (15) ควรใช้ข้อสอบทั้งแบบปรนัยและอัตนัย (13) ควรวัดผลทุกครั้งเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท (10) ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนที่จะวัดและประเมินผล (9)

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรครูภาษาไทยเห็นว่า ครูภาษาไทยไม่มีความรู้เรื่องการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (26) นักเรียนไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้น (20) ครูภาษาไทยไม่มีเวลาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเนื่องจากมีชั่วโมงสอนมาก (12) ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร (10) หาเวลาและโอกาสจ้งคยาก (7) ขาดบุคลากรที่จะ

ร่วมรับผิดชอบ (6)

ครูภาษาไทยให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร (28) ควรจัดทำคู่มือเพื่อให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร (19) ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยให้มากขึ้น (14) ควร จัดสรรงบประมาณไว้เพื่อการจัดกิจกรรมให้เพียงพอ (11)

ความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านจุดมุ่งหมายของวิชา

ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของวิชานักเรียนเห็นว่า นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของ วิชา (86) ครูภาษาไทยไม่แจ้งจุดมุ่งหมายของวิชาให้นักเรียนทราบ (66) จุดมุ่งหมายไม่ สอดคล้องกับการเรียนวิชาชีพ (42) จุดมุ่งหมายมากเกินไปเรียนไม่ได้ครบตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ (27)

นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ครูภาษาไทยควรแจ้งจุดมุ่งหมายของวิชาให้นักเรียน ทราบ (92) ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับการเรียนวิชาชีพ (54) จุดมุ่งหมายควร เน้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการพูด (28) ควรกำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะที่เป็นประโยชน์และ สามารถปฏิบัติได้ (22)

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาวิชา

ปัญหาด้านเนื้อหาวิชานักเรียนเห็นว่า เนื้อหามากเกินไปแต่เวลาเรียนน้อย (102) เนื้อหาไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (76) เนื้อหาบางบทเรียนยากเกินไป (49) เนื้อหาไม่เหมาะสมกับนักเรียนสายอาชีพ (35)

นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มเวลาเรียนอีกอย่างน้อย 1 คาบ (88) ควร ปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเรียนวิชาชีพให้มากกว่านี้ (44) ควรตัดเนื้อหาที่ไม่สามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันออก (31) ควรนำวรรณกรรมใหม่ ๆ ที่ดีเด่น หรือได้รับรางวัลมาให้ นักเรียนเรียนให้มากกว่านี้ (28)

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนมีน้อย (64) ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื่องจากเนื้อหามาก (56)

กิจกรรมการ เรียนการสอนที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับ เนื้อหาที่เรียน (49) เนื้อหาไม่เหมาะสมที่จะ จัดกิจกรรมการ เรียนการสอน (30) กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่น่าสนใจ (22)

นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนให้มากขึ้น (72) ควรเพิ่มเวลาเรียน (48) การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชาด้วย (37) กิจกรรมการ เรียนการสอนที่จัดขึ้นควรให้นัก เรียนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง (28) ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มากยิ่งขึ้น (22)

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านสื่อการ เรียนการสอน

ปัญหาด้านสื่อการ เรียนการสอน นักเรียนเห็นว่า ครูใช้สื่อการ เรียนการสอนน้อย (43) ครูสอนตามเนื้อหาในหนังสือและใช้วิธีบรรยายเป็นหลัก (35) สื่อการสอนที่ครูนำมาใช้ ไม่น่าสนใจ (29)

นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ครูควรใช้สื่อการ เรียนการสอนให้มากกว่าเดิม (49) ควรเลือกสื่อการ เรียนการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน (31) ควรใช้สื่อการ เรียนการสอนที่ น่าสนใจและทันสมัยให้มาก ๆ เช่น วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ (29)

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลนักเรียนเห็นว่า ครูวัดและประเมินผลครั้งละ หลายบทเรียน (85) ใช้เวลาในการวัดและประเมินผลแต่ละครั้งน้อยเกินไป (40) ครูวัดและ ประเมินผลโดยเน้นความจำมากเกินไป (26) การแบ่งเวลาเรียนออกเป็น 4 ภาคเรียนทำให้ เวลาแต่ละภาคเรียนน้อยนักเรียนเตรียมตัวสอบไม่ทัน (19)

นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการวัดและ ประเมินผล (92) ควรกำหนดคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนให้มากกว่าคะแนนสอบปลายภาค (68) ควรวัดและประเมินผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท (51) ควรกำหนดเวลาในการวัดและ ประเมินผลแต่ละครั้งให้เพียงพอ (34) ควรวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิธีนอกเหนือจากการใช้ แบบสอบถาม (28)

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ปัญหาด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตรนักเรียนเห็นว่า การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรมี น้อย (74) กิจกรรมเสริมหลักสูตรบางอย่างไม่น่าสนใจ (36) นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ เข้าร่วม

กิจกรรม (21)

นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการแสดงออก
 ของนักเรียน (61) กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ควรจัดให้มาก เช่น นิทรรศการจัดการประกวด
 จัดการแข่งขัน ทักษะศึกษา การแสดง (52) ควรจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางวรรณคดี เช่น
 วันสุนทรภู่ (49) ควรจัดม้านิทเทศเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี (31)

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย เรื่องการ เรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 พุทธศักราช 2530 ตามการรับรู้ของครูภาษาไทยและนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิค ผู้วิจัยได้แยก
 อภิปรายผลตามหัวข้อดังต่อไปนี้

ด้านจุดมุ่งหมายของวิชา

ผลการวิจัยพบว่า : ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมากกับจุดมุ่งหมายของวิชาที่
 ระบุไว้ในหลักสูตร ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็นตรงกันเห็นด้วยมากกับจุดมุ่งหมายของ
 วิชาที่ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการ
 ฟัง พูด อ่าน และ เขียน ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและการศึกษาด้านวิชาการ และงานอาชีพ ซึ่ง
 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชินะพัฒน์ ชื่นแค้น (2528: 82-83) ที่พบว่า จุดประสงค์ของ
 หลักสูตรภาษาไทยมีแนวโน้มพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 ได้ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำภาษาไปใช้ในชีวิตการทำงานหรือ
 ศึกษาต่อ สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีความคิด มีระบบ มีเหตุผล ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา
 สติปัญญาและแสวงหาความรู้ต่อไปได้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ
 (2520: 5) ที่ได้แสดงความคิดเห็นว่า ความมุ่งหมายโดยทั่วไปของการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น
 มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ใช้ภาษาเป็น เครื่องช่วยในการค้นคิดหา
 เหตุผลและ ใช้ดุลยพินิจของคนได้ สามารถใช้ภาษา เป็นสื่อในการคิดคือและ เป็น เครื่องช่วยในการ
 ประกอบอาชีพ

ด้านเนื้อหาวิชา

การใช้ภาษาไทย (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ผลการวิจัยพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน
 เห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชา ด้านการใช้ภาษาไทย ว่าเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยนำไปใช้ประโยชน์

ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิมล ศรีสุวรรณ (2529: 106) ที่พบว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียนส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์ (2528: 56) ที่พบว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยธุรกิจสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ส่วนข้อที่ครูภาษาไทยและนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือการกำหนดเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยพอเหมาะกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ครูภาษาไทยเห็นด้วยน้อยแต่นักเรียนเห็นด้วยมากที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูภาษาไทยต้องการฝึกทักษะทางด้าน การฟัง พูด อ่าน เขียนของนักเรียนให้มากที่สุด เพราะเห็นประโยชน์ที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจึงทำให้เวลาในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ การที่นักเรียนเห็นด้วยมากกับการกำหนดเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยพอเหมาะกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนคงได้รับการฝึกฝนทักษะทางด้านการใช้ภาษาไทยมากกว่า การทำกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนจึงเห็นว่าเวลาเพียงพอแล้วสำหรับการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาทางด้านนี้

หลักภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่าทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชินะพัฒน์ ชื่นแจ่ม (2528: 83) ที่พบว่า เนื้อหาของหลักสูตรภาษาไทยมีแนวโน้มประกอบด้วยความรู้ทางภาษาด้านการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ใช้ภาษาอย่างมีวิจารณญาณและใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่วนข้อที่ครูภาษาไทยและนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ การกำหนดเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยพอเหมาะกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ครูภาษาไทยเห็นด้วยน้อย แต่นักเรียนเห็นด้วยมาก สำหรับความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่เห็นว่า เวลาเรียนเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยมีน้อยนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริรัตน์ วงศ์สุวรรณ (2526: 68) ที่พบว่า เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหนังสือเรียนทักษะพัฒนามีมากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นว่า เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยพอเหมาะกับเวลาเรียนนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนคงได้รับการฝึกทักษะทางด้านวิชาอื่นอย่างเพียงพอ จึงเห็นว่า เวลาในการเรียนเพียงพอแล้ว

วรรณคดี ผลการวิจัยพบว่าทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาวรรณคดีว่า เนื้อหาวิชาวรรณคดีช่วยให้เกิดความรักและหวงแหนในความเป็นไทย ซึ่งตรงกับแนวความคิดของ วิมลศิริ ร่วมสุข (2522: 108) ที่กล่าวว่า วรรณคดีไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่สำคัญ

ประการหนึ่งช่วยให้เยาวชนรุ่นหลังได้เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเพื่อนร่วมชาติ ทำให้รู้จักและเข้าใจตนเองมากขึ้น และยังสอดคล้องกับจุดประสงค์ของวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (2524: 15) ที่ว่า เพื่อให้ตระหนักในความสำคัญของภาษาไทยในฐานะ เป็น เครื่องมือสื่อสารของประเทศชาติ ให้มีค่านิยมอันพึงประสงค์ในการเรียนภาษาไทยและมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของชาติ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่าครูภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็น เช่นนี้อาจเป็น เพราะว่าครูภาษาไทยขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชันทอง แสนฉุ่ม (2530: 91) ที่พบว่า ครูภาษาไทยสังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการนิเทศทางวิชาการมาก ต้องการให้จัดสัมมนา ประชุม อบรมเกี่ยวกับ เทคนิคการสอนและวิธีสอน การแนะนำวิธีสอนแบบต่าง ๆ การสาธิตวิธีสอนภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียน และสภาพห้องเรียน ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ามี การปฏิบัติมากคือ ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเมื่อเรียนจบบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์ (2528: 65) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษากระทำมากคือ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นว่ามี การปฏิบัติน้อยได้แก่ ครูเชิญวิทยากรมาบรรยายในบางบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอมอร เนียมน้อย (2524: 66-80) ที่พบว่า มีครูเป็นจำนวนน้อยที่เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทยเห็นว่ามี การปฏิบัติน้อยแต่นักเรียน เห็นว่ามี การปฏิบัติมากคือ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านทำนองเสนาะที่เป็น เช่นนี้อาจเป็น เพราะว่า ครูภาษาไทยต้องการให้นักเรียน เกิดความรู้ความ เข้าใจ เกี่ยวกับงานเขียนประเภทร้อยกรองให้ทราบซึ่งใน ความไพเราะและความงดงามของภาษาจึงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ แต่เนื่องจากมีเวลาน้อย ครูภาษาไทยจึงมีความรู้สึกลัวว่า ฝึกให้นักเรียนอ่านทำนองเสนาะได้ไม่เต็มที่ ส่วนนักเรียนอาจ เห็นว่า การอ่านทำนองเสนาะไม่มีประโยชน์และเป็นเรื่องยาก จึงมีความเห็นว่าครูจัดกิจกรรมด้านนี้ค่อนข้างมาก

สื่อการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่าทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านสื่อการเรียนการสอน เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิทยา จำเริญจรุสวิทย์ (2528 : 57-59) ที่พบว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใช้สื่อการเรียนการสอนน้อยมาก เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่บริการสื่อการสอนให้กับครูโดยตรง ครูทำหน้าที่สอนมากจนไม่มีเวลาในการจัดเตรียมสื่อการสอน. สื่อการสอนไม่เพียงพอ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี เถียรทอง (2531 : 153) ที่พบว่า ครูผู้สอนวิชาเลือกภาษาไทยใช้สื่อการเรียนการสอนน้อย ส่วนสื่อการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่าปฏิบัติมากคือ ครูใช้หนังสือประกอบการสอน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์ (2528 : 56) ที่พบว่า ครูนำหนังสือและเอกสารมาใช้ประกอบการเรียน เป็นอันดับแรก

ส่วนสื่อการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามีการปฏิบัติมากแต่ นักเรียน เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือ ครูใช้หนังสือพิมพ์และวารสารประกอบการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูภาษาไทยเห็นว่า หนังสือพิมพ์และวารสาร เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางแล้ว ครูภาษาไทยจึงนำเนื้อหาในวารสารและหนังสือพิมพ์มาใช้ประกอบการสอนภาษาไทย และทำอย่างสม่ำเสมอ ครูจึงมีความคิดเห็นว่าใช้หนังสือพิมพ์และวารสารประกอบการสอนมาก การที่นักเรียนเห็นว่าครูใช้หนังสือพิมพ์และวารสารประกอบการสอนน้อยนั้นอาจเป็นเพราะว่า เนื้อหาในหนังสือพิมพ์และวารสาร เป็นเรื่องที่น่าสนใจ นักเรียนจึงต้องการให้ครูนำเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์และวารสารมาประกอบการสอนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ สื่อการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามีการปฏิบัติมากที่สุด และนักเรียนเห็นว่ามีปฏิบัติคือ ครูใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 28) ที่พบว่า สื่อการเรียนการสอนที่ครูใช้น้อยที่สุดคือ ภาพยนตร์

การวัดและประเมินผล

ผลการวิจัยพบว่าทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านการวัดและประเมินผล เห็นว่ามีการปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ระวีวรรณ สาริการิน (2529 : 100) ที่พบว่า การสอนวิชาวิธีสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครู มีการปฏิบัติในเรื่องการวัดและประเมินผลมาก และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี เถียรทอง (2531 : 138) ที่

พบว่าครูภาษาไทยที่สอนวิชาเลือกมีการวัดและประเมินผลมาก ส่วนข้อที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามีการปฏิบัติมากเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในเรื่องที่ครูกำหนดคะแนนออกเป็นคะแนนงานระหว่างภาค คะแนนสอบข้อเขียนปลายภาค สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัฒนา อิติเสรี (2522: 111) ที่พบว่า วิธีที่ครูใช้วัดและประเมินผลคือให้นักเรียนทำรายงาน มีการทดสอบย่อยเป็นระยะ และทดสอบปลายภาค ส่วนการวัดและประเมินผลที่นักเรียน เห็นว่ามีการปฏิบัติมากคือ ครูทดสอบปลายภาค ผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็น เช่นนี้ เพราะว่าการวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทยและสถานศึกษาปฏิบัติคือเป็นทางการและสม่ำเสมอ คือ การสอบปลายภาค จึงทำให้นักเรียน เห็นว่าครูใช้วิธีการสอบปลายภาคเป็นการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่าวิธีอื่น ๆ

กิจกรรม เสริมหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529: 129) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาดีเด่นรางวัล พระราชทาน มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย ผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็น เช่นนี้อาจเป็น เพราะว่าการสนับสนุนจากผู้บริหาร เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อยและขาดงบประมาณในการจัด ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมลักษณ์ สุดหอม (2521: 90) ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย งบประมาณมีน้อย นักเรียนไม่สนใจไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม อุปกรณ์ไม่เพียงพอ และไม่ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูภาษาไทย เห็นว่า ปฏิบัติมากคือ จัดกิจกรรมในวันสำคัญทางวรรณคดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529: 129) ที่พบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูจัดมากคือ ครูจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางวรรณคดี

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

1. ควรจัดอบรมและสัมมนาครูภาษาไทยของกรมอาชีวศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในเรื่องจุดมุ่งหมายของวิชา เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสริมหลักสูตร

2. ควรจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ

3. ควรจัดเผยแพร่แนวความคิดเทคนิคการสอนวิชาภาษาไทยในรูปแบบของเอกสารทางวิชาการ ให้แก่ครูภาษาไทยสังกัดกรมอาชีวศึกษาอย่างทั่วถึง
4. ควรเพิ่มเวลาเรียนอีกอย่างน้อย 1 คาบ รวมเป็น 3 คาบต่อสัปดาห์
5. ควรสนับสนุนให้ครูภาษาไทยสร้างแบบสอบถามมาตรฐานขึ้น
6. ควรจัดตั้งศูนย์บริการทางวิชาการ เพื่อให้บริการทางด้านการเรียนการสอนแก่ครูภาษาไทยและครูในหมวดวิชาสามัญอื่น ๆ
7. ควรทำหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทยให้ตรงกับเนื้อหาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารวิทยาลัย ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา

1. ควรเปิดโอกาสให้ครูภาษาไทยได้เข้าร่วมอบรมหรือสัมมนาต่าง ๆ ที่กรมอาชีวศึกษากรมวิชาการ หรือมหาวิทยาลัยจัดขึ้น
2. ควรให้การสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ และการผลิตสื่อการเรียนการสอน
3. ควรสนับสนุนให้จัดห้องภาษาไทยขึ้นโดยเฉพาะ
4. ควรจัดหาหลักสูตรคู่มือครู หนังสือตำราต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของครู
5. ควรให้ความสำคัญต่อวิชาภาษาไทย โดยให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ทัดเทียมกับวิชาอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูภาษาไทย

1. ควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน
2. ควรเลือกสรรวิธีสอนที่น่าสนใจ เพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจยิ่งขึ้น

3. ควรจัดกิจกรรมประกอบการสอนและใช้สื่อการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น
4. ควรวัดและประเมินผล เมื่อจบบทเรียนแต่ละครั้ง
5. ควรส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จากห้องสมุดและแหล่งความรู้อื่น ๆ
6. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มาก ๆ
7. ควรหาโอกาสเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. ควรมีการศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยเกษตรกรรม
สังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. ควรมีการศึกษา เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย